

עיריית יהוד-МОНОСОН

**ישיבת מועצת עיר
מן המניין
מס' 13/19
מיומ 1/7/19**

**ישיבת מועצת עיר מן המניין מס' 13/19
שהתקיימה ביום שני 19/7/19 באולם המליאוה**

הישיבה נפתחה בשעה 18:30.

משתתפים:

ראש העיר	-	עו"ד יעלת מקליס
חבר מועצה	-	עו"ד בן ציון רזניק
סגן ראש העיר	-	אליה גרינמן
סגן ראש העיר	-	שיימי בונפל
סגן ומ"מ ראש העיר	-	שמעאל רוטמן
חבר מועצה	-	ヨוסי חזן
חבר מועצה	-	ויקטור גינח
חבר מועצה	-	ערן קקון
חבר מועצה	-	אורית שנחר
חבר מועצה	-	אמנון סעד
חבר מועצה	-	חיים מימון
חברת מועצה	-	דקלה שנ טל
חבר מועצה	-	ליאור גלבוע

חסרים:

חבר מועצה	-	עו"ד הדר מימון
חברת מועצה	-	יפעת זמיר

סגל:

מנכ"ל העירייה	-	עו"ד גיל סימנהויז
גוזבר העירייה	-	גל ניאדרו
יוועמ"ש	-	עו"ד רוני חלמייש

מוזמנים:

מנהל תיכון מקיף יהוד	-	חיים ברש
סגן מנהל תיכון מקיף יהוד	-	צדוק ירימי
משרד רוח"ח יראל ושות'	-	רו"ח טניה סער

על סדר היום:

על סדר היום:

- * אישור דוחות כספיים של החברה למוסדות חינוך ביהود (מחוץ לסדר היום).
 1. דיווח ראש העיר.
 2. אישור מהיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש) מועצת העיר מתבקשת לאשר את מהיקת החובות המפורטים בראשימה המצורפת (ארונונה, ביב, מים ושילוט) לפי סעיף 338 לפקודת העיריות (נוסח חדש). ועדת ההנחות של העירייה דנה בחובות אלה בישיבתה מיום 8.4.2019 והמליצה למחוקם, בהתאם להוראות חזור מנכ"ל משרד הפנים ביחס לחייבת חובות ובהתאם לכללים שנקבעו על ידי מועצת העיר למצוי הליכי גביה. בעבר הסמכות לחייבת חובות הייתה נתונה למינistry. לאחר הכרזת העירייה כעירייה איתה, הסמכות לאשר מהיקת חובות נתונה בידי מועצת העיר, לאחר המלצה ועדות ההנחות. העירייה פעלה נגד כל הנישומים שחובותיהם מפורטים בטבלה המציג בהליכי גביה המוקנים לה בדין לשם גביית החוב. בכל המקרים הללו מוצזו הליכי הגביה ונקייטה בהליכי גביה נוספים לא צפויים להניב תועלות כלשהן לעירייה. בכל המקרים המתאימים נערכה על פי נוהל ועדות ההנחות חוקרייה כלכלית וניתנה חוות דעת משפטית עם המלצה לחייבת על ידי עורך דין שטיפל/ה בתיק הגביה. מצ"ל: טבלה מסומנת כנספה מס' 1. פרוטוקול ועדת ההנחות מיום 19.8.2019 (לא פרטימס מזהים של הנישומים). ניתן לעין בפרוטוקול המלא ובכל המסמכים הרלוונטיים לחובות במשרדי מחלקת הגביה, אצל הגבי סמדר חכם, בתיאום מראש.
 3. אישור הארכת שירותו של העובר מר יהודה עובד בתפקיד ראש צוות תחזוקה באיכות הסביבה עד ליום 31/12/2019 דברי הסבר: למר יהודה עובד ימלאו 70 ביום 28/08/2019. בהתאם להוראה מנכ"ל 4/2014 נדרש אישור מועצת העיר לאחר המלצה ועדות הארכת השירות ואישורו ראש העיר להארכת השירות. בהתאם להמלצת ועדות הארכת השירות והחלטת ראש העיר מיום 26/06/2019 אושרה הארכת שירותו ועל כן מובא הנושא לאישור מועצת העיר. מצ"ל: פרוטוקול ועדות הארכת שירות מיום 26.6.2019.
 3. משפחת נגר - שלום (מחוץ לסדר היום).

פרוטוקול

סעיף מס' 1 - אישור הרוחות הכספיים של החברה למוסדות חינוך בלבד (מחוץ לסדר היום).

עו"ד יعلاה מקליט: ערב טוב לכולם. נמצאים איתנו מנהל תיכון מקיף יהוד, סגן המנהל ורופא החובן. אנחנו רוצים גם لكم אסיפה כללית של החברה למוסדות חינוך. ברשותכם, אני צריכה את ההסכמה שלכם לדון, לפתח את הישיבה בעניין של האסיפה הכללית של החברה למוסדות חינוך. כולם מסכימים?

מר ויקטור ג'נץ: זה על סדר היום?

עו"ד יعلاה מקליט: לא.

מר ויקטור ג'נץ: זאת אומרת, את רוצה אישור להוסיף לסדר היום?

עו"ד יعلاה מקליט: כן, אני רוצה אישור להוסיף את זה לסדר היום. כולם מסכימים פה אחד? יופי. אז חיים, סקירה כללית על השנה איך היא נגמרה, מה היה.

מר חיים בדש: שנת הלימודים עוד לא הסתיימה. אנחנו עדין בשנת הלימודים, אנחנו לקרה מועד ב' (לא ברור) ו מבחינת בגרות עוד אחרונה שיש השבוע, הרגילה, מהסביר הרגיל.

עו"ד יعلاה מקליט: אז אני צריכה להגיד, לאור הסכמת כולן אנחנו נדון. תמשיך.

מר חיים בדש: אוקיי, אז ראש העיר, את אמרת כבר. שנת הלימודים עדין נשכט, אנחנו מסיימים את השנה טוב. נתוני הזכאות, כפי שאנו מאמין שהחולכים להיות, שוב מציגים עלייה. אני מוקוה מאוד, אני נזהר מאריך בדברי. אולי נצליח לנשך את ה-90 ולעבור (לא ברור) בישיבת הדירקטוריון שהתקיימה לפני הישיבה הזאת, החברים זוכרים שהموעצה אישרה לי תקציב מיוחד לשם הפעלה כיתות החזון. הבאתי בוגר של כיתה החזון ששים השנה עם תעודה בגרות מלאה, מוחלטת. הוא סייר על חוות הלימודים שלו, על המעבר שלו מחטיבת הביניים אל התיכון, הדרך שהוא עבר ומה הכוונים שלו להלאה.

מר שמואל רוטמן: והוא יהיה הנדסאי, נכון? אם אני לא טועה.

מר חיים בדש: הוא לא יהיה הנדסאי, כי הוא רוצה שירות קריби כרגע.

מר שמואל רוטמן: אה.

מר חיים בדש: אבל הוא יוכל אחר כך לעשות הנדסאי, משום שהוא מסיים עם תעודה בגרות מלאה, פלוס תעודה טכנולוגיות של 10 יחידות לימוד בתักษוב, מה שיאפשר לו להמשיך להנדסאים. מיידי שנה אנחנו מכנים להנדסאים כמה תלמידים. אנחנו נמצאים בתחום מורים מורים של שיפור. לפני כחודש המוחרר הראשון של מודיע המוח במכון ויצמן הסתiens. אנחנו ביתה המיסדים היא כיתה ארצית, אנחנו ביתה בית הספר המיסדים. ראש העיר הייתה בטקס. אני לא הייתי בטקס. אבל ראש העיר לבטה תוכל לספר מה הציגו שם הילדים. לדוגמה, הייתה שם ילדה שהציגה, בכוח המחשבה (לא ברור) דבריהם שהמדוע לווה את הילדים למעלה-למעלה. בקיצור, אנחנו נהנים בתיכון, ואני מבקש מהאסיפה הכללית

הכספיים לשנת 2018, כפי שאושרו על ידי ועדת הביקורת. מומלץ לאשר בדיקטוריוון, אושר בדיקטוריוון. ואני מבקש ממועצה העיר לאשר את הדוחות.

עו"ד יعلاה מקליס: לפני שניתן לטניה, רואת החשבון, תחת כמה נקודות לגבי הדוחות הכספיים של התיכון, אני רוצה להוסיף, כי אני חשבתי שחיים קצת העטנו כדרכו. תיכון מكيف יהוד התיכון הגדל ביותר במדינה, או לפחות אחד הגודלים בהם, עושה עבודה יוצאת מן הכלל במגוון היכולות של התלמידים, מהתלמידים מאוד-מאוד חזקים, כמו שאמרנו מודיע המות. 8 תלמידים מתוך 16 שסיממו את המסלול הזה מכל המדינה היו שלנו ועוד מסלולים של ילדים חזקים מאוד, ועוד כמו שאמרנו ההזנק. וזה ילדים שהגיעו מהחוות, כמו הילד הזה שריאנו, שפשות כל כך התבישי גם שהוא דיבר עם הדיקטוריוון, לא רצינו לעשות לו עוד פעם כאילו פדיות. זה אני עושה לבת שלי, אני לא עושה את זה לילדים.

מר אורי שנחר: ולשלি.

עו"ד יعلاה מקליס: ולשל אורי. עושה עבודה יוצאת מן הכלל עם הילדים האלה ש.cgiעים מהחוות, עם תוצאות מאוד נמוכות. וכשאנו אותו אין הוא היה בחטיבה, אז הבנו ממנו בברורה שבזה הוא הציג, שבעצם הוא לא כל כך היה בחטיבה. והזאות של תיכון מكيف יהוד הצליח לטעת בו מוטיבציה, ולחתה לו את הכלים להצלחה, ולהגיע לתוצאות בוגרות. השימוש הזה של צוות נחוש (לא ברור) יחד עם זה שבעצם יוצרים ליד הכרה בחשיבות העצמית ובכיבתו של הגיעו להישגים. זו בעצם תמצית החינוך. מי ששמע אותו מדברת בעבר, יודע שבחינות, ההישג הזה של נמצא לצד ילד את המפתח ולחתה לו את האפשרות להתקדם ולהתפתח, זה אחד המרכיבים הרצינאים ביותר במערכת החינוך, אם לא הרציני ביתר. ואני יכולה לשחר בחויה, שחלקם כבר שמעו אותה. באותו יום לפני כשבשה, קיבלנו גם את התוצאה שיש 85% זכאות בוגרות, וגם שבעצם כל כיתה ההזנק עברה את התקשוב. ואני יכולם להגיד אחד החלתו, התרגשנו לא פחות מזה שהילדים הצלחו בוגרות בתקשוב, הילדים של ההזנק, מאשר ה- 85%. ואם זה יכול לדור ביחד, אז ככל מה טוב. אנחנו כਮועצת עיר אישרנו תקציב מסוים להזנק, מכיוון ממשרד החינוך לא ממן את הכתיבה הזאת. אז בעצם המימון של כיתה ההזנק הוא מההון העצמי של התיכון, אנחנו נתנו תקציב למימון כיתה אחת בשכבה, וזה בין 250,000 ש"ח ל- 300,000 ש"ח בשנה. ובנוסף, השנה אנחנו גם נבקש אישור לתקציב לשיפור קיז לשדרוג מתחם ישן מאוד בתיכון ולהסרת מכשולים שם, שצריך לטפל בהם בבדיקות, אני מניחה שזה יגיע לישיבה הבא, גל. הוא לא שומע. טוב, שלא ישמע, יותר טוב.

מר שימי בונפיל: כשצרי להוציא כסף, הוא לא שומע.

מר ערן קקון: הוא לא שמע את הסכום.

עו"ד יعلاה מקליס: בסדר, זהו. עכשו טניה, ר"ח של החברה, עיקרי המazon.

(מדוברים בלבד)

ר"ח טניה סער: אני אחلك את המazon. אתם יכולים לעיין ביןתיים. אני חשוב לי לציין שבמהלך הביקורת היה שיתוף פעולה מהר מבחינת הנהלת החברה, מנהל בית הספר, סגן מנהל בית הספר (לא ברור) קיבלנו את כל המסמכים, עשינו בדיקות מדגימות. אחרי כל הבדיקות שעשינו, אנחנו נתונים חוות דעת (לא ברור) על הדוחות הכספיים. אנחנו חוזים שהדווחות הכספיים מציגים באופן נאות את תוצאות החברה לשנת 2018 ו-2017. התיכון בשנת 2018, אנחנו סיימנו את השנה בעודף של 137,000 ש"ח, לעומת שנת 2017, היה לנו גירעון.

אבל זה נבע קודם כל מהתוצאה שבעריה היו מבחני בגדות של חנוך ביב' וויב', והיתה השקעה מאוד גדולה במתמטיקה. סך הכל אנחנו מסתכלים, אנחנו רואים שהמאזן, הפעולות מאוד תקינה. אתם יכולים לראות שיש לנו גידול בהכנסות. אבל באותו זמן גם גידול בהוצאות בהתאם. מכיוון שכל הוצאות שמתקבלות ממשרד החינוך, זה ממש לנו

את השכר של המורים. ובבחינת הוצאות הנהלה וככלויות, אז אנחנו רואים שאין לנו شيئا' בכלל. זה אומר שרוב הוצאות שמתקבלות, הן הולכות פשוט לפעילויות בית הספר ורווחת התלמידים. אתם יכולים לעיין, ואם יש לכם איזה שהן שאלות.

עו"ד יعلاה מקליט: בואו ניתן 5 דקודות עיון, בסדר? אני מסתכלת על השעון.

מר אמןון סעד: גם זה עם שעון?

עו"ד יعلاה מקליט: ההיפך.

מר שמואל רוטמן: אפשר לדעת מה היה סך התקציב?

מר אורן שנחר: 49 מיליון.

מר שמואל רוטמן: אין לי פשוט מול העיניים.

רו"ח טניה סער: זה אתכם יכולים לראות בביורו מס' 11. בעמ' 13, אם את רוצים לראות בהרככ של מחזור הפעולות, זה נמצא בביורו 11.

עו"ד יعلاה מקליט: אם למשהו יש שאלות, אז טניה תענה בכיף.

מר שמואל רוטמן: אז כמה זה היה? כי אין לי פשוט עותק. וזה היה 49 מיליון?

עו"ד יعلاה מקליט: ליאור, אתה רוצה לשאול? תשאל את טניה.

רו"ח טניה סער: 49 זה מחזור, וזה מרכיב מהשתפות של משרד החינוך שהוא 46.5 מיליון שח. יש עיריות יהוד, השתפות של העירייה, של 685,000 שח, גביה מתלמידים 2 מיליון שח והכנסות משירותים אחרים.

מר שמואל רוטמן: זאת אומרת, סך הכל 49 ומשהו?

רו"ח טניה סער: נכון. כן.

מר אורן שנחר: התשלום של העירייה הוא צבוע?

רו"ח טניה סער: כן, וזה שיפורים וכיותה הזונק.

מר אמןון סעד: מה שאישרנו.

מר שמואל רוטמן: כמה היה השנה שעריה כיתות הזונק, חצי מיליון?

מר אמןון סעד: 500,000 שח, אבל הורדנו את זה.

<u>ר"ח טניה סעך:</u>	פחות היה.
<u>מר אמון סעך:</u>	לא השתמשנו בהכל.
<u>מר שימי בונפיל:</u>	(לא ברור) 350,000 שח.
<u>מר אורן שנחר:</u>	מה הסיפור של הלוואה?
<u>מר חיים בדש:</u>	זו הלוואה היסטורית מקרמת דנא, כאשר בעבר עובדי המשק בתיכון היו עובדי עירייה, כאשר הם פרשו לפנסיה, הייתה הפרשה עבור הפנסיה שלהם לצד העירייה, וכך אילו זה נלקח כהלוואה לתיכון. ומאז מידי שנה זה פלוס-מינוס, זה נמחק, זה עוד שנה, וזה.
<u>מר ויקטור גינח:</u>	יתרת הלוואה היא לקרה סיום?
<u>ר"ח טניה סעך:</u>	כן.
<u>מר חיים בדש:</u>	זה, עוד שנה, 2019 אנחנו מסיימים. ואז אתם תנתנו לי מענק סיום הלוואה וזה יהיה 500,000 שח.
<u>מר אמון סעך:</u>	מענק סיום תיכון, מה שאתה רוצה.
<u>מר אורן שנחר:</u>	אבל חיים, יש פה גידול.
<u>ר"ח טניה סעך:</u>	באיזה סעיף?
<u>מר אורן שנחר:</u>	רואים, בביואר 12, יש גידול.
<u>מר חיים בדש:</u>	גידול במה?
<u>מר אורן שנחר:</u>	בסיווע של העירייה.
<u>מר חיים בדש:</u>	כן, כן, כן (לא ברור) את הלוואה.
<u>(דברים ביחיד)</u>	
<u>מר אורן שנחר:</u>	(לא ברור) זה היה כל שנה אותו דבר.
<u>ר"ח טניה סעך:</u>	לא, יש השתתפות (לא ברור)
<u>מר אורן שנחר:</u>	עליה, הדלתה זה כיתות ההזון?
<u>הערה:</u> כן.	
<u>(דברים ביחיד)</u>	

עו"ד יعلاה מקליס: כולם גמרו לקרוא? גמרת לקרוא, חיים? יש לך שאלות? דקלה? שלום, ערבות טוב, מה העניינים? ויקטור, חיים, שאלות?

מר ויקטור ג'ינח: לא רוצה לשאול.

עו"ד יعلاה מקליס: תעשה לנו טובה, תשאל. מהهو חיובי.

מר ויקטור ג'ינח: אני אשאל, יש עדרין עובדי עירייה אצלכם?

מר חיים בדש: לא, לא.

מר שימי בונפיל: זה הגירעון, זה מה שהוא הסביר.

מר חיים בדש: כל המועסקים בחברה הם מועסקי החברה.

מר אמונה סעד: אתה צריך עובדים?

מר שימי בונפיל: הוא מחשוף עובדים לאיכות הסביבה.

מר אוריה שנחר: טניה, עשיתם סקר סיכון? היום מקובל לפעמים לעשות סקר סיכון.

רו"ח טניה סעד: לא. סקר סיכון זה בדרך כלל מוצג על ידי מבקר פנים. יש מבקר פנים בחברה, שהוא על הדוח שהוא הולך לעבוד עליו.

מר אוריה שנחר: זה מוגש לדירקטוריון אני מניח?

(דברים ביחיד)

מר חיים בדש: (לא ברור) 1,700. במגמת קיטון יש רשות המתנה לא פשוטה. לפני בחודש יعلاה ואני, אפשר לספר, ראש העיר?

עו"ד יعلاה מקליס: כן.

מר חיים בדש: זימנו את נציג אחד המועצות שלוחת תלמידים לתיכון, שמננו חליפת (לא ברור) ואמרנו 'שים כסף או אין תלמידים'. אמר שעשינו לו כיפה אדומה. הLN, חזק, הLN, חזור.

עו"ד יعلاה מקליס: השמיץ אותנו בירושלים.

מר חיים בדש: לא יודע. נקרהתי לבירור אצל סמנכ"ל, לא נסעיתי לבירור. שם את הכספי. (לא ברור) קצת כמו פאבלו אסקובר.

עו"ד יعلاה מקליס: זה לא מצחיק. אני אמרתי לו 'תקשיב, אין מצב שאנחנו, יהוד מונוסון, משלמים עבור הילדיים שלכם. אתה רוצה, אתה אוהב את המערכת שלנו, תשלם, הכל בסדר. אנחנו מקבלים אותם באהבה, הכל בסדר. אבל אין שום סיבה שתושב יהוד מונוסון יממן ילדים מרשות אחרת.'

- מר אמןון סעד:** אבל הם משלמים, לא?
- מר אורן שנחר:** אבל בדו"ח הכספי אין פה ביטוי לתשלום של רשותות אחרת.
- מר חיים בדש:** זה רשות שאין לה תיקון.
- מר שימי בונפיל:** כתוב - הכנסות אחרות, אחרות מקורות אחרים.
- מר אורן שנחר:** שנייה, מה הסעיף? אני מסתכל על ביאור 11.
- מר אמןון סעד:** תושבי חוץ לא משלמים?
- עו"ד יעלת מקליט:** משלמים אבל (לא ברור)
- מר חיים בדש:** אגרה זה 800 שח ומשהו. אני אמרתי לו 'סליחה, העיר יהוד משתתפת, לא יתכן שהעיר יהוד תסבסס לצד אחד מחוץ ליהוד. שם כף'.
- מר אמןון סעד:** כמה?
- מר שמואל רוטמן:** ככה וככה.
- מר אמןון סעד:** לא, זה לא סוד. אתם אמורים להגיד לנו.
- מר שמואל רוטמן:** לא, סתם. אני לא יודעת.
- עו"ד יעלת מקליט:** אני אגיד לך את זה מחוץ לפרוטוקול.
- מר אמןון סעד:** אבל רגע, אבל כבר אמרת, אז יש שאלה מתבקשת. לפי מה שאתה אומר, יש איזה אחד שנגיד, אם אני זוכר נכון את הנתונים, בוא נתחיל מזה, יש 1,800, פעם היה 50; 50, עצשו זה 1,000 של יהוד מונוסון, 800.
- עו"ד יעלת מקליט:** משחו כזה.
- מר חיים בדש:** אנחנו היום 60; 40.
- מר אמןון סעד:** אני זוכר, הזיכרון שלי עוד בסדר, למרות שהאנטיביוטיקה מטשטשת אותה, באמת. אז מתוך ה-800 האלה, יש נגיד איזושהי רשות (לא ברור) 400, מה עם השאר? פנית לאחד, הצלחת.
- מר חיים בדש:** לא, לא, לא. כל רשות מביאה את המתנה שלה. למשל בית אריה, מביא משרד החינוך כל שנה כיתה מב"ר, תקציב לכיתה מב"ר. כלומר, זה 3 כיתות, אנחנו מדברים על כמעט 1 מיליון שח לשנה שהוא מביא.
- מר אורן שנחר:** אבל גם יש עלות יותר.
- מר חיים בדש:** לא משנה, אבל הוא מביא את הכספי.
- מר אורן שנחר:** ואם הוא לא היה בא, לא היה צורך בכיתה מב"ר.

לא, זהו, שכיתה מב"ר קיימת. הזרוך קיים.

מר אמנון סעד:

(לא ברור) 3 כיתות, גם בלי בית אריה?

מר אורן שנחר:

כן. אז הוא מביא את הנדוניה שלו, וממי עוד?

מר אמנון סעד:

הוא מביא את הנדוניה שלו. יש את הנדוניה של שדות דן, שזה עמוק יותר

מר חיים בדרש:

נשאר רק החתן הזה שלא היה מוכן להכנס את היד לכיס.

מר אמנון סעד:

לא, לא, זה החתן הזה.

מר חיים בדרש:

יפרה.

מר שימי בוגנפיל:

אז חוץ מהחתן הזה, אנחנו לא יודעים את שמו, סבירו כן נותנים?

מר אמנון סעד:

סבירו נותנים.

מר חיים בדרש:

از גמרנו, הוא היה האחרון שלא נתן?

מר אמנון סעד:

נכון.

מר חיים בדרש:

ועכשיו הוא נותן.

מר שימי בוגנפיל:

יפה. בסדר, אני אדריך עם נטפליקס לעשות מיני סדרה של חיים בדרש.

מר אמנון סעד:

עו"ד יعلاה מקליס: אני אגיד לכם עוד משהו, יש לנו כיתה קטנה בבית ספר פסגות, לא משנה כרגע השכבה, ויש שם איזה 13 תלמידים שלנו. וביקש מישהו מרשותacha לבוא אלינו. ולכארורה, משרד החינוך אישר לו לבוא אלינו. אבל גם ככה המנהלת טענה שגם במקרה ה抬起头 דרשת הרבה משבבים, ואם היא תקלוט עוד מישהו, זה יהיה על השבון המשבבים שהוא נותרת לילדיים הקיימים. לא הסכמנו להכנס את הילד הזה עד שהרשות לא תקחה על עצמה התחייבות לממן את התוספת הזאת, לפחות עד משרד החינוך אישר את התוספת. אז אנחנו אוהבים ומחבקים, אבל גם דוגמים על הקופה שלנו ועל האינטרסים שלנו.

(לא ברור) סוף שנה יהיה לך מאزن חיובי.

מר אמנון סעד:

מר חיים בדרש: לא, גם את 2018 סיימנו חיובי 130 ומשהו. אני מאמין שת 2019 נסימט טיפה יותר טוב. אבל אתה לימדת אותי 'חיים, שפץ, אל תשאיר כספ'.

למזלנו, יש לנו זיכרון טוב.

מר אמנון סעד:

עו"ד יعلاה מקליס: כן.

זהו, כי אני ישר ראייתי את המילון ומשהו.

מר אורן שנחר:

לא, זה תזוריים המזומנים שלי.

מר חיים בדרש:

זה כמו משרדיה הממשלה, הם חייבים לבודכו את הכל.
מר בן ציון רזניק:
במאזון יש לך 1 מיליון.
מר אורי שנחר:
אפרים קישון לימד אותנו את זה עוד בשנות ה-50.
מר חיים בדש:
כן, אם לא תבזבזו, ייקחו לך.
מר בן ציון רזניק:
נכון, טניה?
מר אורי שנחר:
אייפה יש לך 1 מיליון?
רו"ח טניה סער:
(לא ברור)
מר אורי שנחר:
אם אין לפחות אחד שאלות נוספות, אז אנחנו מאשר את הדיו"חות הכספיים. מי بعد?
הצבעה: פה אחד.
מר חיים בדש:
אני מאד מודה לכלם על השותפות.
עו"ד יعلاה מקליס: תודה רבה חיים על השותפות, תודה רבה, צדוק.

ההחלטה: מועצת העיר מאשרה פה אחד את הדיו"חות הכספיים של החברה למוסדות חינוך ביהוד.

דוחה ראש העיר:
עו"ד יعلاה מקליס: טוב, אני לא אספר להם על המסע לפולין, כי ככלם כבר שמעו.
מר ויקטור ג'נץ: כמה פעמים שמענו. אתם יודיעים מה זה יהودה לו? חספרי להם?
מר שימי בונפל:
רק תיקון קטן, זה רביה יהודה הלוי.
(דברים ביחס)
עו"ד יعلاה מקליס: הייתה ביהודה הלוי בבית הספר החדש, בסוף השנה, יום שישי. עברתי מכיתה לכיתה עם צוות שליווה אותו, וחיפשתי מה אני מדברת עם האנשים. בקיצור, בית הספר קרוי על שם רביה יהודה הלוי. הוא בכלל לא בית ספר, הוא בית חינוך. היא לא אהבת שקוראים בית החינוך.
מר ויקטור ג'נץ: היא טעה פעם אחד, העירו לה.

עו"ד יعلاה מקליט: גם היא טעתה בסוף. ודריברתי על זה שבעצם יהודה הלווי, חיבר לפניו כ-1,000 שנה שירים על ערגה לארץ ישראל ולירושלים. והוא לא רק חיבר שירים ולא רק כתוב על זה, אלא גם הוא עשה ממש מאמץ מאוד-מאוד ממשועות להגיע לארץ ישראל. ואיך אמרתי לילדיים? זה לא כמו שהוא טסים 4 שעות מגיעים למדריד או לטולדו, או 12 שעות לטורונטו. אז זה לפקח כמה חודשים, והוא שט באוניות, הוא גם חזה יבשות וגם הייתה תקופה שלנווע בדרכים לא היה דבר הכி בטוח, ובכל זאת הוא הגיע לארץ ישראל. ובדירוק הילדים שרואיזה שיר?

מר שמואל רוטמן: שבת אחים ואחיות.

עו"ד יعلاה מקליט: בדיק, זאת אומרת, שרואז שבת אחים ואחיות. וזה ממש התחרב לי גם בהסתכלות ובראייה, ודיברתי על זה שכמה סמלי שהם שרים שבת אחים ואחיות וערגה לירושלים וזה בעצם השירים של יהודה הלווי והקשר של הדברים בהיותנו חלק משושלת הדורות שימוש שבסך/api שנים חלה לארץ ישראל ואנחנו מימשנו את זה. ובאותו יום כמו בבן הילדים של יהודה הלווי, שרים שירים על שבת אחים ואחיות ועוד הפלגנו בדברים כמו בון סוף שנה ובירכנו את הילדים גם על שנה טובה, וגם על קיץ נעים וכו'. אז סגרנו את היישבה של אסיפה כללית של מוסדות החינוך, מועצת העיר בישיבתה כאסיפה כללית של מוסדות החינוך.

אנחנו עוברים לשכנת מועצת העיר מן המניין 19/13. אז כבר דיווחתי על יהודה הלווי, דיווחתי על סיום שנת הלימודים. הייתה השנה רווית אתגרים, ואנחנו בתהליך של בעצם שמירה על מנהלת בית ספר הרצל כדי שתישאר, אחרי שעברנו שנה מסוימת השנים הקודמות. אנחנו בתהליך של בחירת מנהלת חדשה לבית ספר אורנים. יהודית, אחרי 14 שנה?

מר שמואל רוטמן: אני שמעתי 13 במסיבת הסיום.

עו"ד יعلاה מקליט: טוב, אז בין 12 ל-14. פורשת לגמלאות. זה, אז אנחנו גם בבחירה של מנהלת שם, מנהלת אגן החינוך, המכון עדיין באוויר. וברגע שייבחר, אנחנו כמו בון נביא את זה לאיישור המועצה. זהו, כמו שחיים אמר, אחוזי הזכאות לבנות כנראה יעלו בצורה מאוד גבוהה, מעבר לעלייה שהיתה גם בשנה שעברה.

זהו בגדי, שנה מוצלחת, בשיתוף פעולה עם עמותת עתיד לבית הספר התייכון יגאל אלון. מי שלא יודע, בית הספר התייכון יגאל אלון, בעצם בית ספר על יסודי. זה אומר הוא 6 כיתות, יש לו חטיבת ביניים, תיכון. הוא מופעל על ידי עמותת עתיד בעצם, ויש שיתוף פעולה מאוד יפה לטובת התלמידים, לטובת בית הספר. יש שם היגנים יפים מאוד, יש שם גם אחוז ג'ויס מאוד גבוה לצה"ל ולשירות לאומי הבנות. אנחנו אחד מבתי הספר המיוחדים בנוף הזה שבנים ובנות לומדים ביחד, וזה לא מובן מאליו, ואנחנו מאוד גאים על כך ושמחים על כך. זהו, כל בית ספר כמו מסיבת סיום. היו 2 מסיבות סיום מאוד מרגשות בחטיבות הביניים, כמו בון שבת אחים ואחיות כיכב שם, וגם YOD של נתע ברזילי. וכל כיתות ו' בכל בתיה הספר היסודיים גם כן. בית ספר סיפרנו שהיינו בירושלים מול החומות, ליד מגדל דוד. ויגאל אלון עשה את זה גם בירושלים.

גם גני הילדים סיימו את שנת הלימודים, לפחות הגנים הממלכתיים. חמד ממשין, אגדות ישראל וחייב ממשיכים עד אמצע אוגוסט יש להם לימודים. חינוך מיוחד גם כן עד אמצע אוגוסט. אני חייבת להגיד, אם כבר מדברים על גני ילדים, לחזור אתכם את החוויה המרגשת ביותר. יש לנו גן של PDD של אוטיסטים, גן מדהים, גן נופר. יש שם 9 ילדים שהם אוטיסטים, וההתפתחות שלהם, והיכולות שלהם השחפרו בשנה האחרונה בצורה מדהימה, מדהימה. אין מה להגיד, יש שם צוות מופלא, יש שם גנטה נהדרת. יש שם צוות שלמהו אוטיסטים, ואחד מהם מודע. ורואים את התוצאות. וכך מהילדים כבר משלבים בתוכן גני ילדים רגילים, ואחד אפילו כנראה יעלה לכיתה א' וישולב גם שם בכיתה רגילה, או בכיתה חינוך מיוחד.

אני אגיד עוד משפט אחד לגבי השנה באה. אנחנו הולכים לקרהת שנה מאוד מأتגרת, כי חוק הכללה נכנס לתוקף, מה שבעצם ייתן סמכות מאוד גדולה להורים להחליט אם הילד שלהם עם צרכים מיוחדים ילמד במסלול רגיל הרבה מעבר למה שהיה עד היום. מה שבאמת ייצור פה אטרים. זה לא רק בייחוד, כן? בכלל, בכל מערכת החינוך של מדינת ישראל.

מר אמנון סעד: הייתה כתבה ביום שישי על זאת שעשתה חミשה פילוטים.

עו"ד יעלת מקליס: לא, פילוטים, זה הגננות המחליפות אני חושבת, לא?

מר אמנון סעד: לא, לא, לא. ילדים מיוחדים.

מר בן ציון רזניק: כן, זאת שעשתה גם כנפיים של קרמבו.

עו"ד יעלת מקליס: עדי. אבל אני מדברת על תיקונים ארציים, לא רק בייחוד-מנוסון, מה שיאתגר מאור את מערכת החינוך. כל הנושא של ילדים עם צרכים מיוחדים, משובבים בתוך הנסיבות. לא פשוט. אנחנו עברנו כמה מקרים כאלה השנה, וזה מאתגר גם ילדים, גם להורים, גם להורים של הילדים האחרים, גם לילדים האחרים. זה מאוד-מאוד מורכב לקאים שגרת לימודים, כדי לכך ילדים מורכבים كانوا בתחום כיתה. זה דורך משאבים נוספים מעבר למבחן והוצאות, מעבר למה שנדרש היום. ובהחלט כל המערכת בהיכן, מאוד מורכב. לדעתי, גם משר החינוך לא בדיק יודע איך לאכול את זה. כן סיעות, לא סיעות, כן מלאוה, לא מלאוה. עוד נכוננו לנו אתגרים.

מר אמנון סעד: אם בחינוך עסקנן, מה קורה עם חווה?

עו"ד יעלת מקליס: אמרתי, חוות היא פה עד אחרי החגיגים, עד סוף אוקטובר. ובינתיים אנחנו בתחום של בחירה של מנהל אגף חדש. שיפוצי קין התחלנו, כמו כל השנים האחרונות מאתגר, יחד עם בית הספר של החופש הגדול ונגני הילדים שיש בהם קיטנות. אבל אנחנו מתחננים את זה, נכון?

מר שמואל רוטמן: זה במסגרת התקציב שאישרנו?

עו"ד יעלת מקליס: כן. וגיל עשה חפיפה עם שירה ממש שבouceims, בין השאר גם בנושא זה השתתק, כשהוא מעורב בעניינים והוא מכיר את התהילכים, ואני בטוחה שזה יעבד טוב. אבל תמיד יש בלט"מים, וצריך לא להיות מופתעים שיש בלתי צפויים. זה, אם יש למשהו שאלה ספציפית. אם לא, אז אנחנו נverb לסדר היום.

סעיף מס' 2 - אישור מהיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת הערים (נוסף חדש)

עו"ד יעלת מקליס: אישור מהיקת חובות לפי סעיף 338 לפקודת הערים. אתם מכירים כבר את הנהל, נכון? אמנון?

מר אמנון סעד: אני מכיר.

מר ויקטור גינץ: אני מכיר.

עו"ד יعلاה מקליט: אז יש פה את ההסבירים. מועצת העיר מתבקשת לאשר את מהיקת החובות המפורטים ברשימה המצורפת, ארנונה, ביוב, מים ושילוט, לפי סעיף 338 לפקודת העיריות. ועדת הנוחות של העירייה דנה בחובות אלה בישיבתה מיום 8.4.2019 והמליצה למחקם, בהתאם להוראות חוזר מנכ"ל משרד הפנים בגין מהיקת חובות ובהתאם לכללים שנקבעו על ידי מועצת העיר למצוי הליכי גביה. בעבר הסמכות לחייב חובות נתונה למשרד הפנים. לאחר הכרזת העירייה כעירייה איתנה, הסמכות לאשר מהיקת חובות נתונה בידי מועצת העיר, לאחר המלצה ועדת הנוחות. העיינית פעלת נגד כל הנישומים שחובותיהם מפורטים בטבלה המצורפת בהליכי גביה המוקנים לה בדיון לשם גביית החוב. בכל המקרים הללו מוצו הליכי הגביה ונקייטה בהליכי גביה נוספים לא צפויים להניב תועלות כלשהן לעירייה. בכל המקרים המתאימים נערכה על פי נוהל ועדת הנוחות חקירה כלכלית ונינתנה חוות דעת משפטית עם המלצה לחייב על ידי עורך הדין שטיפלה בתיק הגביה. הצעת ההחלטה: מועצת העיר מאשרת מהיקת החובות המפורטים בטבלה המצורפת המסומנת נספח 1. יש לכם פה את הטבלה.

מר אליל גרינמן: בלי שמות, כי אסור שמות.

מר אמנון סעד: אנחנו מאשרים גם ועדת הנוחות?

מר ויקטור גינח: ועדת הנוחות, כן.

מר אמנון סעד: ב-338, שמו לב, הראשון, חוב 1996-2000, נכוון לזה זהה, כתוב 'ממלייצים לרושמו כחוב מסופק'. מה זה חוב מסופק, 338 אומר למי שאין נכסים -

הערה: זה לא נכון.

מר אמנון סעד: לא, לא, רגע, שנייה.

עו"ד יعلاה מקליט: שנייה, אתה צודק. בוא נאשר את מהיקת, ואנו נאשר את הנוחות. אתה מדבר על מהיקת ב-338, תמשיך.

מר אמנון סעד: אני רק אמרתי שיש עוד ועדת הנוחות.

עו"ד יعلاה מקליט: אז בעצם החוק אומר, מי שאינו יכול לשלם כף, אחרי שעוזר מטעם העירייה בודק והכל, שגם אין טעם כי אי אפשר לשלם ממנו כף וכו'. אבל במידה ולא נכס. במידה, כמו שימוש בנכיס הראשון אתם יכולים לראות, בסעיף 338 מהיקת חובות, חוב כחוב מסופק. מה זה חוב מסופק? וזה חוב שהעירייה לא יכולה לשלם אותו.

מר שמואל רוטמן: סליחה, אני לא רואה.

מר אמנון סעד: 338 מהיקת חובות. כתוב 'ממלייצים לרושמו כחוב מסופק'. מה זה אומר חוב מסופק?

מר שמואל רוטמן: שהוא בספק?

הערה: ב曩יגוד לחוב אבוד.

מר בן ציון רזניק: מסופק זה שיש קשיים איתו.

מר אמןון סעד:

מר בן ציון רזניק: אבוד זה אבוד, זה מסופק זה מסופק.

מר אמןון סעד: בכל מקרה, אי אפשר לגבות אותו, ואין יכולת כלכלית לנישום לשלם את הכספי. מה זה חוב מסופק? וזה אומר שאי אפשר למחוק לו את זה בגלל שיש לו נכס או שיש לו חלק בנכס. לבן העירייה, כשהיא אומרת שזה חוב מסופק, זאת אומרת, היא משaira אותו בתחום המערכת, אבל לא גובה אותו, עד שאיל פעם אולי שהוא ירצה למוכר את הבית, ביןתיים החוב יהיה 2 מיליון.

מר בן ציון רזניק: אבל אני רואה פה שזה החישן בכלל. אז מה, זה גם (לא ברור) שימכור (לא ברור) אם זה יתיישן, לא תוכל לעוזר.

מר אמןון סעד: כן, כן.

מר בן ציון רזניק: אם זה יתיישן, גמרנו.

מר אורן שנחר: רוני, אם הוא יתיישן (לא ברור)

מר שמואל רוטמן: אמןון בכלל זאת, עם כל הכבוד, מסופק בא מהAMILה ספק. זה בדיק מה שאתה אומר זה בדיק זה. (לא ברור) אין יכולת לגבות.

מר אמןון סעד: אי אפשר לגבות, אבל אי אפשר למחוק.

עו"ד רוני חלמיש: אתה לא יכול למחוק את זה.

מר אמןון סעד: אתה לא יכול למחוק.

עו"ד רוני חלמיש: כי אולי (לא ברור) משרד הפנים (לא ברור)

מר אמןון סעד: אבל אם הוא ימכור את הנכס, אתה לא יכול לעוזר אותו.

עו"ד רוני חלמיש: אחרי שהיא עשו כל דבר ש (לא ברור)

מר אמןון סעד: לא משנה, אני רק מסביר.

מר בן ציון רזניק: אני לא מתנגד.

עו"ד רוני חלמיש: יש הליכי גביה מנהלית (לא ברור) פאסיבי, אקטיבי, לא משנה.

מר בן ציון רזניק: אבל יש פסק דין של העליון בעניין עיריית הרצליה (לא ברור)

מר אמןון סעד: המטרה שלו לשים אותו, להוציא אותו (לא ברור)

(דברים ביחד)

מר בן ציון רזניק: פעם אמרו שכשהעירייה פועלת בגביה מנהלית, אתה לא יכול לטעון להתיישנות, זה היה פעם. כי התיישנות זו כמובן טענה רק נגד תביעות בבית משפט. היה פסק דין בבית משפט העליון.

מר אמנון טעד: מה שקרה בפועל (לא ברור) הוא צובר ריבית והוא צובר זה, והוא נמצא בתחום המערכת, אבל אי אפשר למחוק אותו, זה הכל.

מר בן ציון רזניק: (לא ברור) אבל אם אתה רוצה למכור דירה והעירייה לא נותנת לך למכור, אתה לא יכול לבוא ולחזקוף את הטענה שזה התיישן. אבל היה אחרי זה פסק דין של עדנה אורבל בעליון.

(דברים בלבד)

מר שמואל רוטמן: חברה, רגע, תנו לסייעם.

מר שימי בונפיל: אנחנו מוחקים אותו כחוק מסופק רק בשבי הספרים של העירייה.

מר שמואל רוטמן: חבר מועצה מדבר, תנו להקשיב רגע, נו.

מר בן ציון רזניק: טוב, בסדר, לא משנה. זה היה (לא ברור) של משרד הפנים.

מר שמואל רוטמן: שזה כן אפשר או אי אפשר?

מר בן ציון רזניק: היום, אם החוב שלך התיישן, גם גביה מנהלית אתה לא יכול לעשות.

עו"ד רוני חלמייש: אבל יש פה הבדל, בני. לפי מה שאתה אומר, כל חוב שמתיישן, אתה צריך למחוק אותו.

מר בן ציון רזניק: לא, אני לא מדובר על הנהלים. הנהלים זה טכנית, זה רישומים.

עו"ד רוני חלמייש: רגע, המשמעות של מה שאתה אומר, ברגע שאתה חוב מתישן, למעשה אין לעירייה אפשרות גביה, וצריך למחוק אותו מספרי (לא ברור) אבל יש גוזלי משרד הפנים שקובעים איך אתה עושה את זה.

מר בן ציון רזניק: בסדר.

מר שימי בונפיל: וזה לא עומדים הנהלים.

מר בן ציון רזניק: אני לא מתווכח עם הנהלים של משרד הפנים. אין לי בעיה שהוא יישאר מסופק.

מר גל לניאדו: אם הנישום הגיע איתנו (לא ברור) משפטית (לא ברור) יכול להיות שהחוצאה תהיה (לא ברור) משרד הפנים (לא ברור)

(דברים בלבד)

מר בן ציון רזניק: בסדר, אין בעיה. אני לא מתווכח עם הנהלים של משרד הפנים. הבירוקרטים שם הם, הם כבר הקדימו את אוחנה, הם לא מתיחסים לבית המשפט העליון.

מר אמנון סעד: בסך הכל זה עומד בתחום ה (לא ברור) החוב עולה, וגם כשהגיע הרוגע, בגלל שהוא היה, אבל דרך אגב, שים לב-

עו"ד רוני חלמיש: גם יש פה עוד דבר, אמנון, תחשוב שהתיישנות זה כל דקה. אז מה, כל 5 דקות אני צריך למחוק חוב?

מר בן ציון רזניק: לא, בסדר. נהלים זה נהלים.

מר שימי בונפל: צריך פשוט למחוק את זה מהספרים.

מר בן ציון רזניק: בסדר, זה דיון תיאורטי.

מר אמנון סעד: לא, אבל יש פה עוד אחד. תקשיב, תשכל. פה, אני לא יודע אם זה אותו מקרה.

מר שימי בונפל: איזה מספר?

מר אמנון סעד: האחרון. הוא גם צריך להיות רשום פה חוב מסופק. כי מדובר בחובות ישנים שהתיישנו. אבל החוק הזה, אל תשכחו, לא-

עו"ד יעלת מקליט: איזה נכס?

מר אורן שנחר: החיב נפטר.

מר אמנון סעד: האחרון, הוא גם צריך להיות חוב מסופק.

מר שמואל רוטמן: 1,494 ש"ח.

מר אמנון סעד: אבל אתם יודעים, על מה מדובר פה? לא מדובר פה רק על הקטעה הזאת. לא המחוקקים יושבים שם והם מטופטים לגמרי. בוא נגיד שמישהו שכרגע אין לו כסף, וזה לא התיישן. אם העירייה שלחה לו כל מיני התראות, החוב לא התיישן, אבל אין ביכולתו כרגע לשלם, ואתה לא רוצה לעקל לו את הנכס, אתה שם אותו כחוב מסופק ואתה לא מותר על הכספי.

מר בן ציון רזניק: אוקיי.

מר אמנון סעד: זה שהבאו בפניכם שני מקרים של התיישנות, לא אומר שהחוק לא נכון. אתה יכול, זה החוק שם אותו, ואתה אומר לו (לא ברור)

מר שמואל רוטמן: אמנון, זה ה-296,000 ש"ח?

מר אמון סעד: כן. אבל אני אומר, אלה שני ממצבים שהחוב יתישן. יש מצב שהחוב לא יתיישן. למישהו יש 400,000 ש"ח חוב, ויש לו דירה בבעלות, אבל נגיד שאחו עושה לו בעיות, אז אתה יכול להגיד - רגע, אין לך עכשו, אין בעיה. תדע לך, אני, מהרגע שם אותך כחוב מסופק, גם אם עברו 7 שנים מהיום שהמתוך אותך כחוב מסופק, אני לא צריך להזכיר שאתה ניסיתי לתחזק אותך, בגלל שאתה הכרותי עלייך כחוב מסופק, ויבואו היו שאתה כן אכח את הכספי.

מר שמואל רוטמן: נכון.

מר שימי בונפיל: אז במקומות חוב אבוד, נתן לך לחוב מסופק בסעיף הזה.

מר אמון סעד: בדיק, כן.

מר ויקטור גינח: איזה נכס אתה, אמון, תאמין לי.

מר אמון סעד: אני נכס מספר, איפה הנכסים פה?

מר שימי בונפיל: אתה נכס מספר 902.

עו"ד יעללה מקליס: אז אנחנו מדברים כרגע על מהיקת חובות 338, אז אנחנו אישרנו את מהיקת החובות, עם התקנון של אמון, אלו של מהיקת החובות ואלו של לרשותם אותם כחוב מסופק, בהתאם לפירוט בטבלה. ועכשו אנחנו בוועדת הנחות.

הצבעה: פה אחר.

החלטה: מועצת העיר מאשרה פה אחד, מהיקת החובות המפורטים בטבלה המצורנת כנספח מס' 1.

מר שמואל רוטמן: רק שאלת הבקרהegal אם אפשר. מה זה אומר מבחינות (לא ברור) זה כבר היה-

מר גל לניאדו: זה לא משפייע. זה משפייע על סעיף אחד שהוא לא בדו"ח הכספי. יש פירות בניר נפרד, שם רשום יתרת החובות לעיריית יהוד מונוסון. שם יתרת החובות יורדת בסכום הזה (לא ברור) 600,000 ש"ח, בין אם זה (לא ברור) ובין אם זה הפרשה (לא ברור) חובות מסופקים.

מר אורן שנחר: הוא לא מabitא במאזן?

מר גל לניאדו: במאזן של העירייה לא מופיעים החובות. אורן, זה אנחנו דיברנו (לא ברור)

מר אורן שנחר: חשבונאות עירונית.

מר גל לניאדו: זה כמובן נלווה למאזן, כמובן צרכי נלווה. אם אתה זוכר, יש דף כזה עם מידע, יתרת הלוואות, חובות מסופקים.

מר אורן שנחר: זה במאזן?

זה במאزن, נכון. ועירייה היא (לא ברור) מתחון, חשבונות שונות, היא

מר גל לניאדו:
פרימיטיבית יותר.

או עכשו לגביו ועדת נזק.

עו"ד יעלה מקליס:

איזה סעיף זה?

חילقت את זה לשני חלקים-

מר אורי שנחר:

לחובות והנחות.

עו"ד יעלה מקליס:

ל-333. ההגדירה של הצעת ההחלטה לא נכוןה, כי זה לא 338.

עו"ד רוני חלמיש:

ההצעה ההחלטה היא אחת.

עו"ד יעלה מקליס:

אבל זה לא 338, וזה לא לפי הכותרת.

מר שימי בונפיל:

זו הצעה אחת על הכל.

מר שימי בונפיל:

אתה אומר שהנחות לא צריך אישור מועצה? בטדר. אז להנחות לא

עו"ד יעלה מקליס:

צריך אישור מועצה.

יש קרייטריונים להנחות.

מר ויקטור גינוח:

או אישרנו פה אחד את כל הטבלה?

כן.

מר שמואל רוטמן:

(מדוברים ביחיד)

בלי הדר משעם לי מאוד.

מר ויקטור גינוח:

אנחנו באמת מתנצלים. אנחנו יכולים פעם הבאה לדאוג לך לאיזו

עו"ד יעלה מקליס:

הקלטה או משווה.

(מדוברים ביחיד)

הפרוטוקול לא משקף את הדיון שלכם?

עו"ד יעלה מקליס:

לא, זה הדיון, כן. אבל פה אנחנו שלחנו בן אדם להביא מסמכים

מר שימי בונפיל:

בחזרה. וכשהוא הביא את המסמכים חוזה, דנו בו וננתנו לו (לא ברור)

וזה זה לא באותו יום.

עו"ד יעלה מקליס:

וזה לא המידע האחרון (לא ברור)

מר יוסי חזון:

זה אחד לפני.

מר שימי בונפיל:

עו"ד יعلاה מקליס: אוז חבדקו את עצמכם, זה מה שיש לנו כרגע לאשר, וזה מה שאנו חנו מאשרים, אם יש עוד מהו לאשר, אוז בבקשתה.

סעיף מס' 2 - אישור הארכת שירותו של העובד מר יהודה עובד בתפקיד ראש צוות תחזקה באיכות הסביבה עד ליום 2019/12/31.

עו"ד יعلاה מקליס: יש לנו שני נושאים. אחד - אישור של הארכת שירות ליהודה עובד.

מר שמואל רוטמן: סטודנט עיר.

עו"ד יعلاה מקליס: הסטודנט הצעיר.

מר שימי בונפיל: זה גם מחולק, לא?

עו"ד יعلاה מקליס: כן.

מר ויקטור גינח: הוא מופיע גם פה וגם עם כולם.

עו"ד יعلاה מקליס: איזה כולם?

מר ויקטור גינח: עם הדוח האחרון.

עו"ד יعلاה מקליס: כולם לא צריך לדעת ליאשר, רק מי שמעל גיל 70.

עו"ד גיל סימנהויז: לפי חווור מנכ"ל משרד הפנים, הארכת שירות לעובד מעל גיל 67 ועד גיל 70, זה בסמכות ראש העיר.

(דברים ביחד)

מר שמואל רוטמן: רגע, רגע, בוואו נשמע.

עו"ד גיל סימנהויז: ומעל 70 זה בסמכות מועצת העיר, בהתאם להמלצת ראש העיר.

עו"ד יعلاה מקליס: ויש وعدה.

מר ויקטור גינח: עד איזה גיל?

מר בן ציון רזניק: עד לא מוגבל, עד 95.

מר שמואל רוטמן: זה לא מוגבל, גיל?

מר אורית שנחר: אם מאשרים.

עו"ד יعلاה מקליס: יש כללים, יש קרייטרוניים, צריך להביא אישור מהרופא.

עו"ד רוני חלמיש: בואו נעשה סדר, אישור מהרופא על כל מקרה הוא צריך להביא.
מר ויקטור ג'ינח: אם הוא תימני, לא צריך אישורים.

עו"ד רוני חלמיש: בועודה להארכת שירות, על כל מקרה צריך להביא. (לא ברור) שמעל גיל 70 נדרש אישור נוספת בנוסך לאישור ראש העיר. כל שאר העובדים עד גיל 70, מאושרים רק על ידי ראש העיר.

מר אמנון סעד: וכמה פעמים אפשר מעל גיל 70?

עו"ד רוני חלמיש: אילנה יעקב, עד איזה גיל אישרנו אותה?
מר אמנון סעד: עדמתי שנמאס לה.

עו"ד יעלת מקליס: 73.

מר אמנון סעד: 88.

מר שיימי בונפיל: כל עוד הוא עושה את תפקידו.

חברה, אני קורם כל רוצה לברך על ההחלטה להאריך ליהודה עובד.
מר ויקטור ג'ינח: כולם מברכים.

מר ויקטור ג'ינח: הוא מנהל מסור, הוא מנהל שהוא בשטח יום יום, גם ביום וגם בלילה.
אני באמת מברך על ההחלטה הזאת. ואני רוצה גם להמשיך אותו, לפחות עד 2025.

מר אורן שנחר: זה לא מה שכותב פה.

מר אמנון סעד: אתה לא תהיה פה.

מר שמואל רוטמן: כרגע זה עד סוף השנה.

מר בן ציון רזניק: בסדר, עם אילנה יעקב הארכנו איזה 8 פעמים.

מר שיימי בונפיל: יהיה לנו סעיף לסדר קבוע.

עו"ד יעלת מקליס: פה אחד?

הצבעה: פה אחד.

מר ויקטור ג'ינח: תודה רבה.

מר אלי גרינמן: גם אין לו מה לעשות בבית, הוא לא יכול להיות בבית.

החלטה: מועצת העיר מאשרת פה אחד את הארכת שירותו של העובד מר יהודה עוזר בתפקיד ראש צוות החזקה באיכות הסביבה עד ל- 30/12/19.

סעיף מס' 3 - משפחת נגר - שלום (מחוץ לסדר היום).

עו"ד יعلا מקליס: אין עוד נושא. אני רוצה להעלות בפניכם עוד נושא שדיברנו עליו, ולא מופיע בסדר היום, זה נושא של פינוי משפחת נגר- שלום מהפינה של מוהליבר ושבוי.

מר ויקטור גינח: הינו שם.

עו"ד יعلا מקליס: כן. פנתה אליו משפחת שלום שבוי (לא ברור) נגר.

מר שימי בונפיל:יפה, היא מדברת רבנים כבר.

(מדוברים ביחד)

עו"ד יعلا מקליס: היה הлик משפטו לגבי הפינוי שלהם ולגבי תביעת הפיצויים שלהם. הם פנו אלינו כמה פעמים ובקשו שהעירייה תיקח על עצמה את הרישת המבנה שברח' שבוי 19. הם פירטו פה את הצורות שלהם, ובגדול אמרו שאין להם את יכולת הנפשית והכלכליות והטכנית להתחעס ולהעסוק בהריסה. יש פה קשיים אמתיים, אם מישחו ירצה ממש פירוט, אני מרגישה לא בנוח לפרט את הדברים המאוד אישיים שקרו פה.

מר אמנון סעד: את יכולה בלי שמות. אחד מהם פשט את الرجل. מאוד עצוב מה שקרה שם. אם מדובר, בסופו של דבר אנשים ישבו שם בנכש הזה 50-40 שנה, האבא נפטר, והעירייה הגיעו איתם להסכם של 1.2 מיליון ש"ח.

מר שמואל רוטמן: 1 מיליון.

עו"ד יعلا מקליס: אחרי קיזוז.

מר אמנון סעד: 1.2 מיליון, 1 מיליון?

מר שמואל רוטמן: אחרי הקיזוז, 1 מיליון.

מר אמנון סעד: קיזוז של מה? חבריה, תגידו.

עו"ד יعلا מקליס: (לא ברור) של שכר טרחה אני חושבת.

מר ויקטור גינח: הוא היה מעורב (לא ברור)?

מר אמנון סעד: לא, לא, אני לא הייתי מעורב במשא ומתן. רוני.

עו"ד יعلا מקליס: הייתה שם דחיה של מועד הפינוי, במשך שנה.

מר אמנון סעד: אה, וזה הם שילמו 200,000 ש"ח?

עו"ד יعلا מקליס: וזה זה ירד, לא בטוחה, אני לא זוכרת את המספרים.

מר אמנון סעד: לא חשוב. בשורה התחתונה יש שם 1.1 מיליון, לא יודע כמה ל-4 משפחות, ואחד מהם כבר הפסיד את הבית. אז מה שמקשים, לפי מה שאני מבין, זה שהעירייה תעשה את הפינוי. אני ממליץ בכלל לב, במיוחד, מי שפה הרבה שנים מכיר את ההיסטוריה של המשפחה הזאת. היה מה שהיה, הם חשבו שהם מוגנים, והחוק לצידם (לא ברור) אתה יודעת חיים איפה אני מדובר? בסוף מוחליבר.

מר שימי בונפיל: מול בית השחף.

מר אמנון סעד: הילדים של שאול נגר, עליו השלום, אחר כך הוא קרא לעצמו זוהר. אז אם הבקשה שלהם זה זה, אני נعتר לזה בשמחה, ואני חושב שצורך להעלות את זה גם לסדר היום ולאשר להם.

מר שימי בונפיל: אנחנו מבינים את המצוקה שלהם.

עו"ד יעלת מקליס: אז בואו נסכם פה אחד להעלות את זה לסדר היום, להוסיף את זה כסעיף. אז פה אחד הסכמנו להוסיף את זה לסדר היום.

עו"ד רוני חלמיש: אם אפשר, אני אפרט לכם. אנחנו ערכנו איזה שתי תביעות (לא ברור) תחילה שארך 3 שנים. היינו בקשרו שארך כמעט שנה. היתה החלטת מועצת, התקבל גם פסק דין בהסכם איתם. יש פה סיפור של חובות ארנונה ישנים. זה לא היה פשוט. הם מקבלים פיצוי, הפיצוי שקל בתוכו את הכל, כל מה הגיע להם, כולל ההрисה. אנחנו התעקשנו, וחקק מהפיצוי שהם קיבלו, וזה בהנחה שבגלל שהם צריכים להרשות ולפנות, שהשיקול שלנו היה אחד, שהם לא ישאירו את המקומות ואחר כך ישתלטו עליהם. והפיצוי שהם קיבלו, שקל בתוכו גם את ההריסה, שקל בתוכו את הכל. דחינו להם את הפינוי בשנה. יש פה שני דברים. בסוף יש אמירה של העירייה, ששתח ציבורו של כדונם וחצי חזור לעירייה. לא היו פה הרבה מקרים של פינוי משפחות. פה פנינו בסוף, בסופו של דבר, עם כל הצער שנגרם להם, ואני לא ממעט מצערו של אף אחד. אבל בסוף, עיריית יהוד מונוסון, קיבלה לחזקתה 1.5 דונם שהחזקק 40 שנה על ידי אנשים שלא כדי, והוא קיבלה את זה לחזקתה. זה מועד לבניה ציבור, ויש שם את מתחם השלושה שנבנה ויש דברים אחרים.

מר אמנון סעד: זה שטח חום.

עו"ד רוני חלמיש: זה שטח חום של העירייה, שהיא מקבלת אותו חזקה לחזקתה. אבל במסגרת השיקולים שלכם, אתם לא יכולים להתעלם מהעובדת שפסק הדין, על בסיס הגישור ועל בסיס ההסכם שלהם, לקח בחשבון את כל העליות.

מר בן ציון רזניק: גם את ההריסה?

עו"ד רוני חלמיש: כולל ההריסה. בפסק הדין נכתב בפירוש-, שנייה ויקטור, השיקול הוא שלהם.

מר בן ציון רזניק: זה נתון רלוונטי מאוד, מה שרוני אומר.

עו"ד רוני חלמיש: נכון בחשבון שפסק הדין (לא ברור)

(דברים ביחיד)

עו"ד יعلاה מקליס: רגע, חנו לו לסייע, כל אחד יוכל לדבר.

עו"ד רוני חלמייש: בסוף הצבעה היא שלכם וההחלטה היא שלכם, אבל אני צריך להסביר בפניכם את כל הנחותינו.

מר בן ציון רזניק: כן, אני לא מסכימים. זה כסף ציבורי.

עו"ד רוני חלמייש: והנתוננים אומרים: אחד - הסכם הגירוש, ההחלטה, כולל הסכם הפשרה, לקחו בחשבון את הכל, ובכל נכללו כהה: 1) הם מפנים 2) הם הורסים על חשבונם את המקום 3) הפיצוי שניתן להם.

מר בן ציון רזניק: כל זה כתוב בפסק הדין?

מר ויקטור גינח: בפסק הדין נכללו בפירוש גם הרישה.

מר בן ציון רזניק: טוב שרוני אומר את זה.

עו"ד יعلاה מקליס: רגע, בני, רגע, שנייה. זה לא חרד ערכתי. אם זה היה חרד ערכי אז היינו סוגרים את זה.

מר בן ציון רזניק: בסדר, אבל להגיד את זה צריך?

עו"ד יعلاה מקליס: שנייה, להגיד כן. ולתת לו לסייע גם את מה שהוא אומר.

עו"ד רוני חלמייש: ההחלטה היא שלכם. אני מציג בפניכם את העבודות.

מר בן ציון רזניק: אני הבנתי את מה שהוא אומר.

מר ויקטור גינח: השאלה אם הצבעה שלנו היא חוקית. אם נציגו בנויגוד למה שאתה אומר, זה חוקי, יעצרו אותנו?

מר בן ציון רזניק: בטח זה חוקי. אתה יכול לקבל פסק דין, להגיד 'אני מוותר על פסק הדין'. וזה כסף ציבורי.

מר אוריה שנחר: לא, לא, זו לא הטענה. פסק הדין הוא לא כי בית משפט דן בעניין וקבע את זה, אלא כתוצאה מהסכם.

עו"ד יعلاה מקליס: נכון.

עו"ד רוני חלמייש: ההסכם-

עו"ד יعلاה מקליס: קיבלת תוקף של פסק דין.

עו"ד רוני חלמייש: זה לא היה דקה, זה לא היה שעה ולא היה שעתיים. זה הlixir גירוש שלקח השנה, עם המון-המון פגישות, כולל פה בעיות של ויתור על חובות עבר. בני אמר בסוף זה מתישן. אבל גם על זה, אני וגול בעצמנו נסענו 3,4,5 פעמים, היינו אצל הממונה על המחויז כדי לסגור פה את כל המכשול. בגירוש לפחות, חובתי לחתם לכם את המידע. בגירוש לקחו את כל הנחותינו האלה.

המגרש לקח את הטענות שלהם, את השמאות שלהם, התביעה שלהם הייתה 5 מיליון ש"ח, התביעה שלנו הייתה כ-3.5 מיליון ש"ח. בסופו של דבר, אחרי שהוא (לא ברור) הכל, ואנחנו התעקשנו שם על נושא הירושה, על נושא הפינוי, התמחור שלהם, אני לא יודע מה התmachור האמיתית, אני לא יודע מה התmachור שלהם הציגו אם אני לא טועה במכבת שלהם, עלה תקני אותן.

מר יוסי חזן: 80,000

עו"ד רוני חלמיש: 80,000 ש"ח. בהסכם, קיבל תוקף של פסק דין לאחר אישור המועצה-

מר אורי שנחר: متى זה היה?

עו"ד רוני חלמיש: שנה וחצי? אני לא זוכר.

מר אורי שנחר: זה חשוב.

עו"ד יעלת מקליס: אני אסביר, זו בדיקת הנΚודה. תנו לרוני לסייע, אני אסביר.

מר אמנון סעד: כשיעלה תיתן את זכות הדיבור, אני אספר.

עו"ד יעלת מקליס: רוני, כן.

עו"ד רוני חלמיש: זהו, אני נתתי את הרקע.

מר אורי שנחר: לא, האם לאחר ההסכם.

עו"ד יעלת מקליס: אני רוצה להסביר. אחרי שהיא הסכם, המשפחה הזאת נקלעה לכל מיני קשיים. אחד מהם שהיה להם שם קיוסק, היא ניסתה לפתח קיוסק ברוח, ויצמן, והיה אירוע, והתקרה קרסה לתוך הקיוסק עוד לפני שהם פתחו. הם השקיעו שם מלא כסף בשיפוץ והקיוסק קרס, ואי אפשר היה לשקם אותו, והיה צורך לחזק שם, וסיפור. מי שמכיר שם ליד מירב אלגוזי.

מר שימי בונפל: איפה הייתה זומר פעם.

עו"ד יעלת מקליס: נכון? זה ויצמן 22?

מר אמנון סעד: איך ויצמן 22? זה זוגי, זה הצד ההוא.

עו"ד יעלת מקליס: סליה, מה המספר שם?

מר אמנון סעד: 50 ו-

מר ויקטור ג'נץ: לא, לא, 50 לא.

מר שימי בונפל: איפה שבז'ה גר, קומה ראשונה.

מר אלי גרינמן: 33-35

עו"ד יעלת מקליס: צבי יש, פינה ויצמן. בסדר? בבניין הישן.

מר ויקטור גינץ: איפה שעכשו עושם את החניה.

עו"ד יעלת מקליס: כן.

מר שמואל רוטמן: אה, על יד רופא השיניים?

עו"ד יעלת מקליס: כן, בחזית. הם שיפצו שם איזה חנות, ועוד לפני שהם פתחו, היו שם מקרים, והיה שם ציוד, והיתה שם המון-המון סחורה, והתקרה קרסה ב-23:00 בלילה, והיה שם סיפור. אחר כך, כמו שאמנון אמר, אחת מהם היא פושטה רגל בכלל.

מר אמנון סעד: רגע, ובכל השלישי הזה, הרבה שיש לה, הולך בכלל להוצאה לפועל.

עו"ד יעלת מקליס: כן.

מר שימי בונפל: בשן ועין.

עו"ד יעלת מקליס: והיא מצויה בטיפול רפואי, בלי להיכנס.

מר בן ציון רוזניק: אם היא ממילא לא מקבלת את זה, למה שזה יהיה על חשבונו?

מר אמנון סעד: מה?

מר בן ציון רוזnick: אז אם היא ממילא לא מקבלת את הכסף וזה הולך להוצאה לפועל, זה רק מהריך את העניין. אנחנו משתחפים, מותרים על הרישה, והכסף הולך להוצאה לפועל.

עו"ד רוני חלמיש: היא בפשיטת רגל כבר (לא ברור)

עו"ד יעלת מקליס: היא בפשיטת רגל, הכסף זה לא יעוזר.

עו"ד רוני חלמיש: במסגרת פסק הדין, יש גם איזה חלק בעניין (לא ברור)

מר יוסי חזן: אבל יש שם עוד אנשים.

עו"ד רוני חלמיש: הייתה לנו הסכמה גם של מנהל ה (לא ברור) שם.

עו"ד יעלת מקליס: נאמן.

עו"ד רוני חלמיש: ויש התייחסות מפורשת לעניין הזה של פשיטת רגל וכמה היא מקבלת. גם זה קיבלנו הסכמה במסגרת כל הבלגן. גם זה היה, יש הסכמה מפורשת מה היא מקבלת.

מר אלי גרינמן: אבל מדובר אחרי הסכמה מה קרה.

עו"ד רוני חלמיש: אני מדבר על מה שהיה אז.

עו"ד יعلاה מקליס: אני ממשיכה. הוא סגר את הקיוסק בפינה, הוא ניסה לשקם את עצמו ולכנות מהו אחר, הוא לא הצליח. הוא נכנס לביעות נפשיות מורכבות.

מר אורן שנחר: לא לפרטוקול.

עו"ד יعلاה מקליס: בואו נעצור רגע, אני אספר לכם. תעוצר את ההחלטה בבקשתה.

מר אמנון סעד: אני לא חושב שזה כזה קרייטי.

***** ההחלטה הופסקה לבקשת ראש העיר *****

עו"ד יعلاה מקליס: המצב הנפשי שם מאוד מורכב, לפחות לפני המכטב שקיבלה. אני מבינה שהזוג היליכים של פרידה, עזב את הבית, סיפורים קשים. נוסף לזה, בשרפיה-ב-11.4, אז האמא שלה נלכדה בתוך הדירה.

מר אלן גרינמן: בגין צבי.

עו"ד יعلاה מקליס: כן, Nelcada בדירה בגין צבי. היא הייתה מאושפזת תקופה ארוכה בבית החולים. וקורקה לטיפולים רפואיים ופסיכולוגיים, והדררה שנפגעה בשרפיה נמצאת בשיפוץ, ואין להם אפשרות גם להיכנס אליה לתקופה של עזיבת הבית. בקיצור, יש פה ממש תחינה שהעירייה תעזר להם ותיקח על עצמה את נושא ההרישה, ותאפשר לנו, היא כותבת, להיפרד מהמקום בכבוד מבלתי הרושם מאי. הם אומרים 'קיימנו את כל מה שיכלנו במסגרת פסק הדין', פינינו את המבנה בחודש מי, דאגנו לפירוק שעון המים ולפירוק מונת החשמל, והשתח מפונה מכל אדם וחפץ. אנחנו מתחשים, אנחנו מבקשים את עוזרכם. אנחנו חשבנו שאולי זה מבנה שאפשר להשתמש בו. ויקטור ושמוליק יצאו לשטח, ותנו לנו איזה דוח קצר.

מר שמואל רוטמן: מתחת זאת זה קיבלן ברזל שאולי יפנה בזול, כי יש שם הרבה ברזל, אי אפשר לעשות עם זה, הכל פחונים ודרירות כאלה.

מר ויקטור ג'נץ: (לא ברור) מה ניתן לעשות במקום.

עו"ד יعلاה מקליס: לא, במקום ברור שאפשר.

מר בגין ציון רזניק: יש אפשרות שהוא יפנה ולא יחייב אותנו הקבלן?

מר שמואל רוטמן: זה כבר משא ומתן של המנכ"ל, צריך לחפש קבלן.

(מדוברים ביחד)

מר ויקטור ג'נץ: 10,000 ברזל יש.

מר שמואל רוטמן: לא יודע. קצת לחסוך אפשר. אין שם מבנים מסיביים גדולים.

מר בגין ציון רזניק: בקיצור, אין מצב שהוא יפנה ולא יחייב אותנו?

מר שמואל רוטמן: לא נראה לי. אבל אפשר לחסוך.

מר אמנון סעד: אם זה היה מחיר של ברזל לפני (לא ברווח)

מר בן ציון רזניק: אז הם היו מפנים בלבד ולוקחים את זה.

מר אמנון סעד: אני רוצה להגיד עוד משהו. הנכס הזה, מה שקרה שם, בזמןו בשנות ה-50-60, אני עוד לא הייתי פה (לא ברווח) עד שנת 80, כשהיה פה החותכה, כשהוא רצה לעזור למישר, הוא עשה מני פטנט כזה, הואשלח אותו לשטחים חומיים. הוא ידע שהמין היל לא יבוא, ולא יאכוף נגדם שום דבר, וככה הוא עזר להם במרכאות. יש גם את מושך אמריקה, שאחthem מנהלים עבשו משא ומתן איתו ויש עוד כמה. אני רוצה פה להגיד באמת ציון לשבח לעריריה, לרוני, ניהלו משא ומתן. אני אומר לכם שה-1.2 מיליון ש"ח הזה נראה לי גם בדיעד, וגם בזמן אמיתי, ממש חיני-חינים לעומת זה שהם ישבו שם כל כך הרבה שנים. אגב, הם לא בנו שם שום דבר.

עו"ד רוני חלמיש: זאת הייתה הבעיה שלנו במשפט, היה להם אישור מהעירייה.

מר אמנון סעד: אנחנו יודעים את זה. זה מה שאני אומר. אני אומר את זה כאן ועכשו בצוואר. אז מי שהיה פה חשב לעוזר לאנשים האלה בצוואר כזאת, התחכם ושם אותו על כל מיני שטחים חומיים שהוא הציג, יש לציין הצלחה, וזה מקרה ראשון שהיא מצילה, וזה לדעתי חיני-חינים. מה שהמשפחה הזאת עברה, מסכת, גם שאלת היה בחיים, לא הייתה סוגה בשושנים. אנשים סבלו שם, אנשים לא גרו שם באיזשהו מקום שתגיד בנו שם ויליה, גרו בפחוונים. הם גרו בפחוונים, והם נסעו גם במכוניות של פחוונים. ואחרי מה שקרה, לרוע המזל, קורה, שכשהמזל לא בא, וצרות באות בצרורות, אז זה מה שקרה. אני אומר למועצת העיר, לאור זה שהמערכת המשפטית השיגה הישג כזה גדול, עם סכום כזה קטן לדעתי לעומת גודל הבעיה שהיתה, וכולנו יודעים מה גודל הבעיה שם, וחמלה בן היא חלק מהזה שלנו, ויש לנו יכולת באמת לעוזר לאנשים. אם יש מקרה, וזה אחד המקרים שאפשר לשים אותו כדוגה ולהגיד - תשמעו, העירייה פה עשתה היגי, פינתה את המקום במינויים פיצויים, ויש פה באמת מצב. אני אומר לכם, וזה לא שאנשים עכשו רקו את זה והלכו לגור באיזשהו מקום. אחת אין לה בית, השני התחיל ליטול כדורים, השלישי הולך להתרגש. תשמעו, טרגדיה יוונית תימנית.

מר אורן שנחר: אמןון, יש לי שאלה ברמה העובדתית ובני צודק. הכל שוקל לפסק דין שאותר בבית משפט. האירועים שאתה מתאר אירעו אחריו פסק הדין?

מר ויקטור גינץ: ברוך.

עו"ד יעלת מקליט: בהחלט.

מר אליל גרינמן: זה מה שראש העיר הסבירה.

מר אורן שנחר: מה שהוא 40 שנה, וזה לא רלוונטי.

מר ויקטור גינץ: לאור ההחמרה במצב לאחר הדיון בבית משפט.

מר שיימי בונפל: אנחנו מבקשים לפני ולפנים משורת הדין.

מר בן ציון רזניק: אני לא מכיר את המשפחה הזאת, אני מתרשם שהמצב שלהם באמת מאוד קשה. אבל עדריין, הכספי הזה של הפינוי, זה לא שלי וזה לא של אף אחד שיושב פה מסביב לשולחן. זה כסף ציבוררי. אני בטוח שיש בעיר הזאת עוד הרבה אנשים מסכנים שקשה להם. אתה אליו יודע יותר טוב ממוני, ברוחה בטח יש הרבה משפחות שקשה להן, כל אחת עם הקושי שלה. וה- 80,000 ש' האלה, אולי גם אפשר לעשות הרבה לטובת הרבה המשפחה האלה ברוחה.

האינפורמציה שרוני נתן היא הייתה מאד חשובה, וטוב שרוני אמר את זה, וכל הכאב לך השגת את זה בצורה כזו. לא יודע, אני התרשם ממהלך הדיון, שאם לא היה מתחפרץ, זה לא היה עולה בכלל, וזה אינפורמציה מאד חשובה. וזהו לדעתתי, ברגע שהכל (לא ברור) בפסק הדין, אי אפשר לעשות את זה. אז היום זה הם, מהר זה מישחו אחר. היה פה היליך משפטי (לא ברור)

מר ויקטור גינץ: אבל הייתה החמרה לאחד פסק הדין.

מר בן ציון רזניק: אוקיי, אז זה קרה לאחר.

מר ויקטור גינץ: בשנה וחצי נהייתה החמרה.

מר בן ציון רזניק: זה קרה לאחר פסק הדין.

מר אלי גרינמן: אפשר להגיד?

מר אמנון סעד: כן, מר גרינמן, בבקשה.

מר בן ציון רזניק: אני מזכיר, אני גומר עוד משפט אחד. בסדר, זה קרה אחרי פסק הדין, הכל בסדר. יש פה בעיר אני מניה הרבה משפחות שקשה להן, ושינויים רבים מאוד לקלב סיוע גם כן, ואני מניח שיש פה בעיר אנשים שהם נרכומנים ומכוירים לסמים ונכדים, ויש עוד כאלה בעיר. אז זו דעתך. אני לא מסכים לזה.

(דברים ביחיד)

מר שטואל רוטמן: כולנו חושבים פה, זה מקרה מאוד מורכב.

מר אלי גרינמן: אני רוצה להגיד שאני מכיר את המשפחה מאז היו ילדים. הייתה מורה גם של הבועל וגם של האישה וגם של האחות שם וכל המשפחה. ואני יודע באיזה תנאים הם היו גרים. אני חשב שאנחנו נבחרנו פה, יש חוקים, אני מבין ש (לא ברור) אבל אנחנו נבחרנו לבני אדם קודם כל, אנחנו נבחרו ציבור, ואנחנו החלטנו דוקא במקרים הללו, כדי להחליט ולעשות. פה ויקטור דיבר עם היוזץ המשפטיא, שלא נהיה בבית סוהר. אני מוכן להיות בבית סוהר. ברגע שהוא לא גונתי כלום, ברגע שהליך לטובה התושבים, לא אכפת לי לשבת בית סוהר. אני יודע שתביאו לי מהאוכל ומכל הדברים האלה.

מר ויקטור גינץ: אלוי, אני איתך אשכ.

(דברים ביחיד)

מר אלי גרינמן: אני אומר את זה ברצינות ולא בצחוק.

מר אמנון סעד: דרמה בעיריית יהוד.

מר אלן גראנמן: בשביל זה אנחנו נבחרנו, בשビル להחלטת למען התושבים ולא לדבר באופן כללי, שיש עוד אחרים ויש עוד אחרים. אנחנו צריכים לגופו של עניין, בשビル זה אנחנו נבחרנו, בשビル זה אנחנו צריכים להיות בני אדם, ואלו בחרו, לא משנה מה הוא בחר או לא בחר, הם בחרו לנו בשビル הדברים האלה. מצד אחד יש חוק, מצד אחד יש נבחרי ציבור. ופה אני נוטה להצביע לטובת תושבי יהוד, לטובת המשפחה הזאת. וזה אני, כל אחד יכול לעשות. אני גם איש חוק, אני מורה במקצוע, אני תמיד איש חוק. אבל במקרה הזה, אני עם המשפחה. זהו.

מר אורן שנחר: אליו, אמנון וויקטור, יש לי שאלת. קודם כל, אין בכלל בעיה חוקית. **היווץ המשפטי אמר אין בעיה חוקית.**

מר ויקטור גינץ: גם אני מוכן להיות בבית סוהר.

מר אורן שנחר: לא, לא צריך.

(מדוברים ביחד)

מר אורן שנחר: בני הולה בעיה אמיתי. הבעיה האמיתית היא שהמשמעות היא ש- 80,000 ש"ח שאנחנו נשים בסיפור הזה, כמובן לא יהיה בנסיבות אחרים.

הערה: מאיפה בא 80,000?

מר אורן שנחר: זה מספר שציטטו פה.

מר שמואל רוטמן: במתבב שלהם, נראה לי שהם אומרים שזה 80,000 ש"ח.

מר בן ציון רזניק: הגיוני שם הוא אומר 80,000 (לא ברור)

מר אורן SCNAR: נניח שזה 80,000.

מר שמואל רוטמן: אז אפשר להגביל את זה.

מר חיים מימונ: אני לא יודע מאיפה המספר הזה הגיע.

מר ויקטור גינץ: זה יומיים טרקטור, חיים (לא ברור) כולל הטמנה.

(מדוברים ביחד)

מר אורן SCNAR: השאלה שלי היא צו. הרדי יש הרבה צרכים ויש הרבה משפחות, זה בעצם לא הרבה, יש קטנה. אם תגידו לי, כמה שמכירים את האוכלוסייה הרעבה, שבאיוזן הזה, כשאתם יודעים שהמשמעות היא שלא יוכל לעמוד במקרים אחרים, זו העדפה, אז אני אתכם.

מר ויקטור גינץ: לפני רגע דנו בהנחות במיסים.

מר שמואל רוטמן: הוא, בדיק. 703,000 ש"ח.

מר ויקטור גינט: דנו בכובד ראש. ואוותם אנשים שבמי דיבר עליהם, הם מגיעים הרי לוועדרות האלה, והם מקבלים אותו יחס. בוא נגיד ככה (לא ברור) לוועדה, שימי ויעלה היו דנים בה בכובד ראש לפיה המסמכים. אני בא ומוסיף - הרעת התנאים נשתנה בשנה וחצי האחראונה. הקיוסק הזה שנסגר בפינה במוחליבר שבזוי ובויזמן, זה בשנה וחצי האחראונה. הקיוסק האחרון נסגר לפני חצי שנה. זאת אומרת, כל הרעת התנאים בא בחצי השנה האחראונה או בשנה האחראונה. זאת אומרת, אנחנו דנים, מעבר להסתכם. ההסתכם היה מקובל. אם לפני שנה היה הולך, זה אתם צודקים. אבל כרגע היה הרעה בתנאים שבכל המובנים. לפי דעתך אנחנו צריכים לאשר את זה, ופה אני לפי דעתך צריך ל (לא ברור) את האוטונומיה, כל אחד שיביע עלי ה-

מר אורן שנבר:

מר אליא גרינמן: אני אמרתי כבר, אני بعد שהעירייה תשלם 80,000 ש.

מר שימי בונפל: אני לא יודע אם זה 80,000 ש.

מר ויקטור גינט: אני חושב פחות מ-80,000 ש.

מר אליא גרינמן: לא יודע כמה.

(דברים ביחיד)

עו"ד יעל מקليس: אחד-אחד.

מר חיים מימון: אני רוצה להתייחס, ברשותכם. כל מקרה הוא לגופו של עניין. בධוק יש לנו ועדת תמיינות ונזקים, ומיש לו בעיה, שם אותה בפנינו, ואנו איננו מחייבים שתת או לא תחת, ואם תחת, כמה תחת. במקרה הזה, בהחלט מההתפתחות של הדברים או מההלך הדברים אחורי שהיא פסק חלוט על 1.2 או 1.1 מיליון, לא משנה.

עו"ד רוני חלמיש: (לא ברור)

מר חיים מימון: האנשים האלה ניסו לעשות איזשהו מהלך, וכמה מקרים קורים שבן אדם שוכר מקום ומתחילה השקיע והקל ונופל לו על הראש, איזשהו איוב. אני לדעתם המספר הזה שנזרק פה 80,000 ש נראה לך קצת מצוץ מהאצבע, ואני אין לי כוונה לפגוע באף אחד, ולהרים פחדידה כזאת זה לא עולה 80,000 ש, זה אולי במקרה הטוב רבע מזה. אני חושב שבסוג מקרה הזה העירייה יכולה לספוג את זה.

מר ויקטור גינט: 18,000 ש כל משאית, שניינו שילמו בבית העולם. 10 משאיות זה 10,000 ש, יומיים טרקטור עוד 20,000 ש.

מר חיים מימון: יש כאן עוד דבר אחד, העירייה טיפולה שנה שנה-וחצי לפנות את האנשים ממש. אני חשב שבסוף, כשהעירייה הורשת, זה גם משור לסייע שיש יד חזקה ויש יד שטפלת.

מר שימי בונפל: העירייה לוקחת אחריות גם על הדברים, גם על השטח עצמו שקיבלו בו ביחס לכיסף, כמו שאנו אמר-

מר אמנון סעד: שזה בטל בשישים.

מר שימי בונפיל: שזה בטל בשישים לעומת מה שקיבלנו.

עו"ד יעלת מקليس: והם גם לא עשו בניות.

מר שימי בונפיל: העירייה קיבלה שטח חום של 1.5 דונם, הגעה להסכמתה. אני חשב שלפני ולפנים משורת הדין ומה שהברrier אמר, כל דבר הוא לגופו, יש פה משפחה מסכנה שרובנו מכיריהם אותה. זה לא איזו היכרות אישית, מכירים את הטיפורים.

מר ויקטור גינץ: סניף בני עקיבא יהיה שם.

מר שימי בונפיל: בהחלט, אפשר אולי לפנוי ולפנים משורת הדין באופן (לא ברור) לדון בעניין זהה.

מר לייאור גלבוע: אני לפרטוקול אגיד כמה מילים, למרות שאין לי יותר מדי מה להוסיף. אבל זה נכון, ואני מאד מעריך את הגישה שאנו חנו צרכיים להסתכל על הדברים מלמעלה. ויש לנו אחירות כחברי מועצה, וככלורה לא יכולם לעשות איפה ואיפה. יש אבחנה משפטית, ברגע שני מקרים קשורים מבחינה משפטית, אז גם ההחלטה המשפטית היא שונה. וזה יש לנו פה אתה אפשרות להזכיר, במקרה שהוא מואדר-מאוד קיצוני. אם חלילה היו מציגים בפניינו 100 מקרים כאלה בשנה, אז העירייה הייתה בצרה, אבל זה לא המקרה. זה באמת משה חריג שבחרגים. ואני חשב שהוא עומד בכל סטנדרט של החלטה שהיא חריגה שבחרגים, וחשוב שזה יזכיר שזה חריג שבחרגים. שזה לא איזשהו נוהל עם הסתכלות קלת ראש חברי המועצה והעיר בנסיבות שלא ובנסיבות שלא. וכך, באמת בצוורה שוב חריגה, שלא מצביעה על איזושהי מדיניות, אני חשב שאנו חנו צרכיים במקרה הספציפי הזה מתוך היכרות, אני לא מדובר אפילו על היכרות אישית עם המשפחה, אני מכיר את המשפחה. אבל באמת לגופו זה מקרה באמת-באמת, איך אמר חיים יידי, איוב, צרייך להרים פה את הדגל הלבן מה שנקרה, עם כל הערכה שלו ובהצדק שבדברים של החברים היקרים, שזה לא אמרו להיות סמן של איזושהי תפיסת עולם חדשה ומתרנית חלילה.

עו"ד יעלת מקليس: תודה, לייאור. אמנון, רצית?

מר אמנון סעד: אני חוזר ואומר, אתה אומר שזה יפגע באחרים.

מר אורן שנחר: לא, אני לא אומר. זה השיקול.

מר אמנון סעד: כל מקרה לגופו, אני חשב על מה בחיים אמר, וזה גם לא עולה את הסכום הזה. אבל גם אם הוא עולה 40,000-50,000 ש"ח, ככל הקונסטלציה, כשלוקחים את הכל בחשבון, העירייה הרויה פה בגודל. ויש פה מצב שאנו חנו צרכיים להפעיל את הסמכות שלנו כדי להמתיק את הגלולה המרה-הזהאת של המשפחה. ואני אומר לכם, שזו גלולה מרה. הם עברו שנים לא מעטות, אף אחד פה לא אמר את זה, לפני שיעלה נבירה בשנים שלפני 2013, היו ניסיונות של אנשים לא נורמליים.

עו"ד יעלת מקليس: לא נחמדים.

מר אמנון סעד: לא נחמדים להציג להם. חבריה, זה לא נאמר.

מר אליל גרינמן: לתפוס את המקום, כן.

מר אמון סעד: כן, לנשל אותם. זו תופעה.

מר אורן שניר: אמון, אני לא מתנגד. מה שרציתי לשם, זה לשם מכמם שאתם בראיה הכללת חשבים שווה (לא ברור)

מר אמון סעד: בראיה הכללת אני שלם ב-100%, ואני אומר לך, הנה, לא פנו אליו. זה לא שהם עשו לעצם לובי או משהו כזה. כל ההתנהלות הייתה מול יعلاה ומול רוני, ואף אחד לא דיבר איתנו.

עו"ד יعلاה מקליס: הם גם רדי מתחיישים.

מר אליעזר גרינמן: ויש לי שאלה. האם הם עמדו בכל התחייבויות?

עו"ד רוני חלמיש: אנחנו שלחנו פיקוח, ומה שאנחנו מבינים, הם (לא ברור) מים (לא ברור)

מר אליעזר גרינמן: אז הם עמדו על כל התחייבויות. אז מה פה בכלל (לא ברור)?

מר ויקטור גינח: הכל בסדר, יעללה הצבעה, פה אחד.

עו"ד יعلاה מקליס: אני שוב אחזור, שבאמת מדובר במרקחה חריג. בגלל שאנחנו במצב הזה, אני מותרת על חובת המשמעת הקואלייציונית. כל אחד יכול להחליט כרצונו. וכמובן שהמרקחה זהה לא מהוות תקדים. אז אני אעלה את זה להצבעה.

מר ויקטור גינח: הצבעה שmittah.

מר גל לניאדו: רגע, יעללה, ההחלטה היא (לא ברור)

עו"ד יعلاה מקליס: אז אנחנו נעשה הצעת החלטה כזאת, רוני, תאשר את זה. מועצת העיר מאשרת שהעירייה תישאר, לאור המקרה חריג, לאור הנסיבות החיריגות של המקרה שיפורטו לאחר פסק הדין, שיפורטו בדיון ופורטו בבקשתם של המשפחת, אנחנו מאשרים שהעירייה תshaא בעלות הפינוי, ולאחר שעמדו בכל-, רגע.

מר יוסי חזן: את צריכה דף חדש.

עו"ד יعلاה מקליס: כן, הצעת החלטה, בוואו תעוזרו לי. מועצת העיר מאשרת, לאור הנסיבות החיריגות של המקרה, ולאור העובדה שהמשפחה מילאה אחר כל התחייבויותיה, על פי פסק הדין, לאור הנסיבות המיוודות של המקרה אשר אירעו לאחר פסק הדין, לשאת בעלות הריסה ופינוי הנכס עד לסך 80,000 ש"מ פלוס מע"מ. בסדר? זה מקובל? (דברים ביחיד)

עו"ד יعلاה מקליס: 100,000 ש"מ כולל מע"מ.

מר שמואל רוטמן: לא פלוס מע"מ.

עו"ד יעלת מקליס: 100,000 ש"כ כולל.

מר שימי בונפיל: לאור העובדה שהם עמדו (לא ברור)

עו"ד יעלת מקליס: מועצת העיר מאשרת, לאור העובדה שהמשפחה עמדה במלוא כל התחביבותיה על פי פסק הדין, ולאור הנסיבות המיוחרות והחריגות של המקרה, אשר אישר אירוע לאחר פסק הדין, לשאת בעלות ההריסה ופינוי הנכס, ככל שיהיו עד לסך של 100,000 ש"כ.

עו"ד גיל סימנהויז: לנוכח הנسبות, ועל מנת למנוע פלישה ותפיסה של השטח. ניקח בחשבון שם השטח יישאר ככה, אנחנו יכולים להגיע מהר-מחתרתיים (לא ברור)

עו"ד יעלת מקליס: עם התוספת של מנכ"ל העירייה החדש. מי بعد? פה אחד?

הערה: לא.

מר ויקטור ג'נץ: שמיית,נו.

עו"ד יעלת מקליס: ויקטור, חיים, דקלה, אורן, שימי, שמוליק, יוסי, אלי, ליאור, ערן, אמנון ואנוכי. כמה אנחנו, ספרנו?

מר שימי בונפיל: 11.

עו"ד יעלת מקליס: מי נגד?

מר אמנון סעד: חסרים לנו רק 2 Hari.

עו"ד יעלת מקליס: נגד: בני. אורן היה بعد? אורן היהبعد.

מר אמנון סעד: אז זה 12.

עו"ד יעלת מקליס: 12 بعد ו- 1 מתנגד.

מר אמנון סעד: ו- 2 שלא הגיעו להצבעה.

עו"ד יעלת מקליס: ו- 2 שלא הגיעו לדיוון.

הצבעה:

بعد - 12 יעלת מקליס, ויקטור ג'נץ, חיים מימון, דקלה שנ טל, שימי בונפיל,
שמואל רוטמן, יוסי חזן, אלי גרינמן, ליאור גלבוע, ערן קקון, אמנון סעד,
אורן שנהר

נגד - 1 בני רזניק

החלטה: מועצת העיר מאשרת ברוב קולות, לאור העובדה שהמשפחה עמדה במלוא כל התחביבותיה על פי פסק הדין, לנוכח הנسبות, ועל מנת למנוע פלישה ותפיסה של השטח, ולאור הנסיבות המיוחרות והחריגות של המקרה, אשר אישר אירוע לאחר פסק הדין, לשאת בעלות ההריסה ופינוי הנכס, ככל שיהיו עד לסך של 100,000 ש"כ.

פרוטוקול מועצה שלא מן המניין
מס' 13/19 מיום 13/7/19
עמוד 35 מתוך 35

עו"ד יعلاה מקליס: חברים, אני סוגרת את הישיבה.

מר אורן שנחר: אבל אני מבקש להגיד משהו, מותר לי כחבר מועצה להגיד?

(מדוברים ביחיד)

היישיבה ננעלה.

יעלה מקליס
ראש העיר

gil simonovitz
מנכ"ל העירייה

19417